A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (hatodik tanács)

2019. szeptember 24.*

„Közösségi formatervezési minta – Megsemmisítési eljárás – Segédmotoros motorkerékpárt ábrázoló, lajstromozott közösségi formatervezési minta – Korábbi közösségi formatervezési minta – Megsemmisítési ok – Egyéni jelleg – Eltérő összbenyomás – Tájékozott használó – A 6/2002/EK rendelet 6. cikke és 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja – A 6/2002 rendelet 6. cikkének megfelelő értelmezése – Korábbi lajstromozatlan nemzeti térbeli védjegy lajstromozott formatervezési mintában való használatának hiánya – A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja – Valamely tagállam szerzői jogi jogszabályai által védett mű lajstromozott közösségi formatervezési mintában való jogosulatlan használatának hiánya – A 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontja”

A T-219/18. sz. ügyben,

a **Piaggio & C. SpA** (székhelye: Pontedera [Olaszország], képviselik: F. Jacobacci, B. La Tella és B. Lucchetti ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatala (EUIPO)** (képviselik: L. Rampini és J. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az EUIPO fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó fél a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Zhejiang Zhongnyeng Industry Group Co. Ltd** (székhelye: Taizhou [Kína], képviselik: M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Verea és M. Balestriero ügyvédek),

az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsának a Piaggio & C. és a Zhejiang Zhonogneng Industry Group közötti megsemmisítési eljárással kapcsolatban 2018. január 19-én hozott határozata (R 1496/2015–3 sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács),

tagjai: G. Berardis elnök, S. Papasavvas és O. Spineanu-Matei (előadó) bírák,

hivatalvezető: E. Hendrix tanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2018. március 30-án benyújtott keresetlevélre,

tekintettel az EUIPO-nak a Törvényszék Hivatalához 2018. július 9-én benyújtott válaszbeadványára,

* Az eljárás nyelve: olasz.

tekintettel a beavatkozó félnek a Törvényszék Hivatalához 2018. július 9-én benyújtott válaszbeadványára,

tekintettel a 2019. február 27-i tárgyalásra,

tekintettel a szóbeli szakasz újbóli megnyitását elrendelő 2019. április 30-i végzésre,

tekintettel a Törvényszéknek a felekhez intézett írásbeli kérdésére, és a Törvényszék Hivatalához 2019. május 16-án és 17-én benyújtott, ezen kérdésekre adott válaszokra,

tekintettel az eljárás szóbeli szakaszának befejezését elrendelő, 2019. május 20-i határozatra,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

1 2010. november 19-én a beavatkozó fél Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd a közösségi formatervezési mintáról szóló, 2001. december 12-i 6/2002/EK tanácsi rendelet (HL 2002. L 3., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 13. fejezet, 27. kötet, 142. o.) alapján közösségi formatervezési minta lajstromozására irányuló kérelmet nyújtott be az Európai Unió Szellemi Tulajdoni Hivatalához (EUIPO).

2 A bejelentett formatervezési mintát az alábbiak szerint a következő hat nézettel jelenítik meg:

3 Bejelentésében a beavatkozó fél a 6/2002 rendelet 41–43. cikke alapján a vitatott formatervezési minta tekintetében ugyanezen minta lajstromozására irányuló, az illetékes kínai hatósághoz 2010. július 13-án benyújtott korábbi bejelentésre alapított elsőbbségi jogra hivatkozott.

4 Azok a termékek, amelyekben a vitatott formatervezési minta megtestesül, az ipari minták nemzetközi osztályozásának létrehozásáról szóló, 1968. október 8-i locarnói megállapodás módosított változatának 12–11. osztályába tartozó termékek, amelyek a következő leírásnak felelnek meg: „Segédmotoros kerékpárok, motorkerékpárok”.

5 A formatervezési minta lajstromozására irányuló bejelentést a *Közösségi Formatervezési Mintaoltalmi Közlöny* 2010. november 23-i 2010/265 számában tették közzé. A formatervezési mintát 1783655-0002 számon lajstromozták 2010. november 19-i lajstromozási és 2010. július 13-i elsőbbségi nap megjelölésével.

6 2014. november 6-án a felperes Piaggio & C. SpA a 6/2002 rendelet 52. cikke alapján kérelmet nyújtott be a vitatott formatervezési minta megsemmisítése iránt a fenti 4. pontban említett áruk vonatkozásában.

7 A törlési kérelem alátámasztására felhozott indokok az 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b), e) és f) pontjában említett indokok voltak.

8 Elsőként a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontjában említett megsemmisítési ok tekintetében a felperes a megsemmisítés iránti kérelmében arra hivatkozik, hogy a vitatott formatervezési minta nem új és nem egyéni jellegű az említett rendelet 5. és 6. cikke értelmében. Nyilatkozatait a felperes a „Vespa LX” (a továbbiakban: korábbi formatervezési minta) néven forgalmazott korábbi formatervezési mintával támasztotta alá, amelynek nyilvánosságra jutását a *Motociclismo* szakfolyóirat 2005. májusi, az *In sella* szakfolyóirat 2005. áprilisi és a *City-X* szakfolyóirat 2009. júniusi számában megjelent képekkel igazolta. E képek és az őket kísérő információk a következők voltak:

9 A felperes szerint a vitatott formatervezési minta lényegében azonos volt a korábbi formatervezési mintával, és az utóbbiéval azonos összbenyomást keltett, ami lehetővé tette annak kizárását, hogy a 6/2002 rendelet 5. és 6. cikkének értelmében véve új és egyéni jellegű.

10 Másodszor, a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett megsemmisítési ok tekintetében a felperes azzal érvelt, hogy azon robogóforma, amelybe a korábbi formatervezési mintát rendeltetése szerint beépítették, az olasz jog szerint Olaszországban 2005 óta használt *de facto* térbeli védjegyként (a továbbiakban: korábbi védjegy) is oltalom alatt állt. A felperes szerint e védjegy a használata révén erős megkülönböztető képességet szerzett, mivel a robogónak a védjegy oltalma alatt álló térbeli formája olyan megkülönböztető jellemzőkkel rendelkezik, amelyek a „Vespa” robogónak a felperes általi 1945–46-os megalkotása és első forgalomba hozatala óta lényegében változatlanok maradtak. A felperes szerint a kérdéses megkülönböztető jellemzők az alábbiak:

– a hátsó áramvonalas burkolat és az ülés alatti rész közötti, X forma, az alábbiak szerint:

– az ülés alatti rész és az első idom közötti fordított Ω forma, az alábbiak szerint:

– az első idom nyíl alakja, az alábbiak szerint:

11 A felperes azt állította, hogy bizonyítékot nyújtott be a korábbi védjegy közismert használatára és a vitatott formatervezési minta révén a korábbi védjeggyel a releváns vásárlóközönség képzetében létrejött összetéveszthetőségre vonatkozóan.

12 Harmadszor a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontja vonatkozásában a felperes arra hivatkozott, hogy a korábbi formatervezési minta az olasz és a francia szerzői jog oltalma alatt állt. A felperes szerint a korábbi formatervezési mintát – mint szellemi alkotást – a vitatott formatervezési mintában jogosulatlanul használták.

13 2015. június 23-i határozatával a törlési osztály elismerte, hogy a vitatott formatervezési minta a 6/2002 rendelet 5. cikkébvel együttesen értelmezett 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében újnak minősül. A korábbi formatervezési minta alapján azonban helyt adott a vitatott formatervezési minta megsemmisítése iránti kérelemnek azzal az indokkal, hogy az nem rendelkezik a 6/2002 rendelet

6. cikkével együttesen értelmezett 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett egyéni jelleggel. Mivel megállapította, hogy a vitatott formatervezési mintát az oltalomképesség ezen, a 6/2002 rendelet által előírt feltételének való meg nem felelés miatt meg kell semmisíteni, a törlési osztály úgy ítélte meg, hogy a felperes által felhozott egyéb megsemmisítési okokat, azaz az említett rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pont és f) pontjában említettek okokat nem szükséges megvizsgálni.

14 2015. július 27-én a beavatkozó fél a 6/2002 rendelet 55–60. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az EUIPO-hoz a törlési osztály határozatával szemben.

15 2018. január 19-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az EUIPO harmadik fellebbezési tanácsa helyt adott a beavatkozó fél fellebbezésének, hatályon kívül helyezte a törlési osztály határozatát, és elutasította a törlési kérelmet. Lényegében először is úgy vélte, hogy a szóban forgó formatervezési minták közötti különbségek elegendőek annak kizárásához, hogy a vitatott formatervezési minta nem rendelkezik újdonsággal a korábbi formatervezési mintához képest a 6/2002 rendelet 5. cikkével együttesen értelmezett 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében. Ezt követően – a törlési osztállyal ellentétben – azt a következtetést vonta le, hogy a vitatott formatervezési mintának nem hiányzik a 6/2002 rendelet 6. cikkével együttesen értelmezett 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében vett egyéni jellege. E tekintetben a fellebbezési tanács egyrészt rámutatott, hogy a szóban forgó formatervezési minták között számos, kellően jelentős különbség áll fenn, másrészt pedig arra, hogy a vitatott formatervezési minta a tájékozott használóra más összbenyomást tesz, mint amelyet a korábbi formatervezési minta megfigyelése eredményez. Végül, a törlési osztály hatáskörének a 6/2002 rendelet 60. cikke szerinti gyakorlása során a fellebbezési tanács a felperes által a törlési osztály előtt hivatkozott másik két megsemmisítési ok, azaz az említett rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) és f) pontjában említett megsemmisítési okok tárgyában is határozott. Ily módon egyrészt megállapította, hogy a korábbi védjegyet nem használták a vitatott formatervezési mintában, különösen az előbbiek egyértelmű stílusbeli különbségei és a korábbi védjegy releváns vásárlóközönségének magas figyelmi szintje miatt, és hogy ezért a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerinti megsemmisítési okot nem kell alkalmazni. Másrészről, a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontjában meghatározott megsemmisítési okot illetően a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a vitatott formatervezési mintának az olasz és a francia szerzői jog megsértésére alapított megsemmisítése nem indokolt, tekintettel arra, a korábbi formatervezési mintát nem használták fel szellemi alkotásként a vitatott formatervezési mintában, mivel az esztétikai megjelenésük és az általuk keltett benyomás eltérő volt.

Az eljárás és a felek kérelmei

16 A felperes keresetében azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot, következésképpen:

– semmisítse meg a vitatott formatervezési mintát;

– az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a Törvényszék eljárási szabályzatának 190. cikke alapján a fellebbezési tanács előtti eljárás költségeinek viselésére;

– az EUIPO-t és a beavatkozó felet kötelezze a jelen eljárással összefüggő költségek viselésére.

17 Az EUIPO azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

18 A beavatkozó fél azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– állapítsa meg a vitatott formatervezési minta érvényességét;

– a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

19 Elöljáróban, tekintettel arra, hogy az „állapítsa meg a vitatott formatervezési minta érvényességét” kérelem egyenértékű a kereset elutasításával, a beavatkozó fél második kereseti kérelmét úgy kell tekinteni, mint amely lényegében a kereset elutasítására irányul (lásd analógia útján: 2016. december 13-i Apax Partners kontra EUIPO – Apax Partners Midmarket [APAX] ítélet, T-58/16, nem tették közzé, EU:T:2016:724, 15. pont).

20 A kereset alátámasztására a felperes három jogalapra hivatkozik, az elsőt a 6/2002 rendelet 6. cikkével együttesen értelmezett 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére, a másodikat e rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának megsértésére, a harmadikat pedig ugyanezen rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésére alapítja.

Az első, a 6/2002 rendelet 6. cikkével együttesen értelmezett 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalapról

21 Első jogalapjával a felperes arra hivatkozik, hogy a megtámadott határozat 24–26. pontjában a fellebbezési tanács tévesen mondta ki, hogy elismeri a szóban forgó formatervezési minták teljes azonosságának hiányát, valamint azt, hogy a közöttük fennálló különbségek nem tekinthetők „lényegtelen részleteknek”.

22 A felperes arra is hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács hibázott az 6/2002 rendelet 6. cikkében említett elvek értelmezése és alkalmazása során, mivel a korábbi formatervezési mintára tekintettel a vitatott formatervezési minta nem rendelkezik az e rendelkezés értelmében vett egyéni jelleggel.

23 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja a felperes valamennyi érvét.

24 Emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének b) pontja úgy rendelkezik, hogy a közösségi formatervezésiminta-oltalom csak akkor semmisíthető meg, ha a minta nem felel meg a rendelet 4–9. cikkében foglalt követelményeknek.

25 A 6/2002 rendelet 4. cikkének (1) bekezdése szerint a formatervezési minta akkor részesülhet közösségi formatervezésiminta-oltalomban, ha új és egyéni jellegű.

26 A 6/2002 rendelet 5. cikke értelmében új a formatervezési minta, ha azzal azonos formatervezési minta nem jutott nyilvánosságra. A formatervezési mintákat egymással azonosnak kell tekinteni, ha külső jellegzetességeik csupán lényegtelen részletekben különböznek.

27 Elöljáróban meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozat 24–26. pontjában foglalt megállapításokat a fellebbezési tanács a vitatott formatervezési minta állítólagos újszerűtlenségének vizsgálata során tette a 6/2002 rendelet 5. cikkével együttesen értelmezett 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának értelmében. Amint azt a tárgyaláson megerősítette, a felperes keresete alátámasztása érdekében nem hivatkozik sem e rendelkezések megsértésére, sem arra, hogy a fellebbezési tanács tévedett a vitatott formatervezési minta újszerűségének értékelése során, és elismeri, hogy a kérdéses formatervezési

minták nem azonosak. Következésképpen a felperes a jelen, különösen a 6/2002 rendelet 6. cikkével együttesen értelmezett 25. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított jogalap keretében nem vitathatja érvényesen a fellebbezési tanács által elvégzett, a megtámadott határozat 24–26. pontjában szereplő azon értékelést, amely a vitatott formatervezési mintának az ugyanezen rendelet 5. cikke értelmében vett állítólagos újszerűtlenségére vonatkozik.

28 A vitatott formatervezési minta egyéni jellegének értékelését illetően elsőként emlékeztetni kell arra, hogy 6/2002 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének b) pontja szerint a lajstromozott közösségi formatervezési minta egyéni jellegű, ha bármely nyilvánosságra jutott mintához képest a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tesz a bejelentés bejelentési napját – elsőbbség igénylése esetén az elsőbbség napját – megelőzően.

29 A 6/2002 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének olasz nyelvi változata hozzáteszi, hogy azon összbenyomásnak, amelyet valamely formatervezési mintának annak érdekében kell tennie, hogy egyéni jellegűnek minősüljön, „jelentős mértékben” különböznie kell attól, amelyet a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tett bármilyen formatervezési minta valamely tájékozott használóra tesz.

30 Meg kell jegyezni, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az európai uniós jogi rendelkezés egységes értelmezésének szükségessége azt követeli meg, hogy annak egyes nyelvi változatai közötti eltérés esetén a szóban forgó rendelkezést azon szabályozás kontextusára és céljára tekintettel kell értelmezni, amelynek az a részét képezi. Az uniós jog valamely rendelkezésének értelmezése magában foglalja ezenkívül a különböző nyelvi változatainak összehasonlítását (lásd: 2015. december 23-i Firma Theodor Pfister ítélet, C-58/15, nem tették közzé, EU:C:2015:849, 25. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

31 Márpedig a 6/2002 rendelet elfogadásához vezető eljárás keretében létrejött jogi aktusok közül az Európai Bizottság által benyújtott, a közösségi formatervezési mintáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendeletre irányuló első javaslat (HL 1994. C 29., 20. o.) valamennyi nyelvi változata tartalmazta 6. cikkének (1) bekezdésében a „jelentős mértékben” pontosítást. A Gazdasági és Szociális Bizottságnak „a közösségi formatervezési mintáról szóló európai parlamenti és tanácsi rendelettervezetre” vonatkozó véleményét (HL 1994. C 388., 9. o.) követően, amely rámutatott, hogy a „jelentős mértékben” kifejezés számos formatervezési mintát, különösen textilmintákat kizárna a tervezett oltalom hatálya alól, és amely ezért azt javasolta, hogy azt hagyják el, e pontosítást kivették az Európai Bizottság által benyújtott, a közösségi formatervezési mintáról szóló tanácsi rendeletre irányuló módosított javaslat (HL 2000. C 248 E., 3. o.) valamennyi nyelvi változata 6. cikkének (1) bekezdéséből, az olasz nyelvi változatának kivételével. Az e rendelkezés szövegét érintő ezen eltérés a közösségi formatervezési mintáról szóló tanácsi rendeletre irányuló, a Bizottság által végül benyújtott módosított javaslat (HL 2001. C 62 E., 173. o.) olasz nyelvi változatában is fennmaradt.

32 Egyébiránt a 6/2002 rendelet és különösen 6. cikke (1) bekezdése különböző meglévő nyelvi változatainak összehasonlító vizsgálatából kitűnik, hogy az olasz nyelvi változat kivételével az említett cikk valamennyi nyelvi változata előírja, hogy a lajstromozott közösségi formatervezési minta akkor tekinthető egyéni jellegűnek, ha az általa a használóra gyakorolt összbenyomás eltér attól, mint amelyet a nyilvánosságra jutott bármely formatervezési minta az ilyen felhasználóra tesz.

33 E körülmények között a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a 6/2002 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének egyetlen nyelvi változatában szereplő „jelentős mértékben” pontosítás egyértelműen az említett rendelet elfogadását megelőző jogalkotási folyamatból véletlenül visszamaradt szövegrész.

34 A 6/2002 rendelet 6. cikkének (1) bekezdését ezért egyrészt a fenti 32. pontban felidézett, a 6/2002 rendelet jelenleg hatályos különböző – az olasztól eltérő – nyelvi változataiból következő szövegének megfelelően, másrészt pedig a figyelembe vett nyelvi változat azon egységes és független értelmezésre tekintettel kell értelmezni és alkalmazni, amelyet az ítélkezési gyakorlat e rendelkezésnek adott.

35 E célból emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 6. cikke által meghatározott feltétel túlmegy az ugyanezen rendelet 5. cikke által meghatározott feltételen, amennyiben a tájékozott használóra gyakorolt, a 6. cikk értelmében eltérő összbenyomás kizárólag az ütköző formatervezési minták közötti objektív különbségek fennállásán alapulhat (2013. június 6-i Kastenholz kontra OHIM – Qwatchme [Óraszámlapok] ítélet, T-68/11, EU:T:2013:298, 39. pont). Kellően markáns különbségeknek kell tehát fennállniuk ahhoz, hogy eltérő összbenyomás jöjjön létre (lásd: 2017. július 4-i Murphy kontra EUIPO – Nike Innovate [Elektronikus karóra] ítélet, T-90/16, nem tették közzé, EU:T:2017:464, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

36 Másodszor meg kell jegyezni, hogy a 6/2002 rendelet (14) preambulumbekezdése többek között kimondja, hogy a formatervezési minta egyéni jellege megítélésének azon kell alapulnia, hogy a minta a már meglévő bármely mintához képest a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tesz-e.

37 E tekintetben a közösségi formatervezési mintáról szóló 6/2002/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 2002. október 21-i 2245/2002/EK bizottsági rendelet (HL 2002. L 341., 28. o.) 28. cikke (1) bekezdése b) pontjának v. alpontja kimondja, hogy ha a megsemmisítés oka az, hogy a lajstromozott közösségi formatervezési minta nem felel meg a 6/2002 rendeletben, különösen annak 6. cikkében meghatározott követelményeknek, a megsemmisítési kérelemnek tartalmaznia kell azoknak a korábbi formatervezési mintáknak a megjelölését és ábrázolását, amelyek a lajstromozott közösségi formatervezési minta újdonságát és egyéni jellegét kizáró okot jelenthetnek, továbbá az e korábbi formatervezési minták létét igazoló iratokat.

38 Márpedig ahogyan azt a tárgyaláson is megerősítette, a felperes e jogalap alátámasztása érdekében a 6/2002 rendelet (14) preambulumbekezdésében említett, már meglévő minták köréből a korábbi formatervezési mintát választotta, mivel az tükrözi a fenti 10. pontban ábrázolt jellemzőket, és annak létezését és nyilvánosságra jutását bizonyító ábrázolásokat nyújtott be.

39 Harmadszor emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 6. cikkének (2) bekezdése pontosítja, hogy a formatervezési minta egyéni jellegének megítélésekor figyelembe kell venni, hogy a szerző milyen alkotói szabadságfokkal alakíthatta ki azt.

40 E megfontolások fényében kell értékelni, hogy a vitatott formatervezési mintának hiányzik-e a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében vett egyéni jellege a korábbi formatervezési mintához képest.

A vitatott formatervezési minta tájékozott használójáról és az alkotói szabadságfokról

41 A jelen ügyben először is a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 30–32. pontjában arra mutatott rá, hogy azon érintett ágazat, amellyel kapcsolatban a vitatott formatervezési minta tájékozott használóját meg kell határozni, a „segédmotoros kerékpárok, motorkerékpárok” kategória „robogók” alkategóriája.

42 A beavatkozó fél azon állításával ellentétben, amely szerint a releváns ágazat a „klasszikus robogók” alkategóriája, helyben kell hagyni, hogy a releváns ágazat a fellebbezési tanács által elfogadott és a felperes által nem vitatott ágazat, a „robogók” ágazata. Az ugyanis figyelembe veszi a lajstromozás iránti kérelemben szereplő „segédmotoros kerékpárok, motorkerékpárok” kategóriába tartozó áruk megjelölését, amelyekben a vitatott formatervezési minta megtestesül, valamint magát a vitatott formatervezési mintát is, amennyiben lehetővé teszi a „robogóknak” a lajstromozás során megadott tágabb termékkategórián belüli meghatározását, és ennek következtében annak tényleges megállapítását, hogy ki a tájékozott használó, és hogy a szerző milyen alkotói szabadságfokkal alakíthatta ki a mintát (lásd ebben az értelemben: 2010. március 18-i Grupo Promer Mon Graphic kontra OHIM – PepsiCo [Kör alakú promóciós termék ábrázolása] ítélet, T-9/07, EU:T:2010:96, 56. pont).

43 Ezt követően a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 33–35. pontjában felhívta a figyelmet arra, hogy a formatervezési minta tájékozott felhasználója az a személy, aki saját helyváltoztatásához robogót használ, aki ismeri a kereskedelemben jelen lévő robogókra vonatkozó különböző formatervezési mintákat, és aki bizonyos fokú ismeretekkel rendelkezett azokról az elemekről, amelyeket ezek az áruk általában magukban foglalnak. Hozzátette, hogy tekintettel a szóban forgó járművekkel kapcsolatos érdeklődésére, ez a személy olyan használónak tekinthető, aki rendkívül éber, és egyben különösen figyelmes és fogékony az érintett áruk formatervezése és megjelenése tekintetében.

44 A vitatott formatervezési minta alkotójának alkotói szabadságfoka kapcsán a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 36–41. pontjában rámutatott, hogy azok a tényezők, amelyek bizonyos mértékben feltételek közé szorítják a robogók tervezésének szabadságát, nem a formatervezési tendenciák, sem pedig a robogóágazat esetleges telítettsége, hanem alapvetően a jármű típusához és funkciójához kapcsolódtak, amennyiben a robogónak lehetővé kell tennie a vezetője számára, hogy törzsét egyenesen tartsa, lábát 90 fokban behajlítsa, és lábfejét kényelmesen a középső lábtámaszon tartsa. Ezenkívül a robogót kis átmérőjű kerekekkel, védőköpennyel és a motort fedő áramvonalas burkolattal kell ellátni. Következésképpen az alkotói szabadság megnyilvánulhat az első idom, a lábtámasz, az áramvonalas burkolat, a sárvédők, a nyereg és a kerekek kialakítása, valamint az első és hátső fényszórók kialakítása és elhelyezése során. A fellebbezési tanács arra a következtetésre jutott, hogy az alkotói szabadságfok legalább közepesnek tekinthető.

45 A szóban forgó formatervezési minták által által keltett összbenyomások összehasonlítását a fellebbezési tanácsnak a felek által eddig nem vitatott megállapításai alapján kell elvégezni.

A szóban forgó formatervezési minták által a tájékozott használóra tett összbenyomások összehasonlításáról

46 Az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a formatervezési minta egyéni jellegét a korábban nyilvánosságra jutott valamennyi formatervezési minta közül beazonosított egy vagy több konkrét, egyéni, meghatározott formatervezési minta alapján kell megítélni. Ezért ahhoz, hogy egy formatervezési mintát egyéni jellegűnek lehessen tekinteni, az e minta által a tájékozott használóra tett összbenyomásnak különböznie kell attól az összbenyomástól, amelyet az ilyen használóra nem több korábbi formatervezési mintából származó egyedi elemek kombinációja, hanem egy vagy több korábbi formatervezési minta külön-külön tesz (lásd ebben az értelemben: 2014. június 19-i Karen Millen Fashions ítélet, C-345/13, EU:C:2014:2013, 25. és 35. pont).

47 A formatervezési minták egyéni jellege az eltérő összbenyomásnak – vagyis a „déjà vu” hiányának – az eredménye, a tájékozott használó szemszögéből nézve, a korábban már nyilvánosságra jutott formatervezési mintákhoz fűződő korábbi jogok összességéhez viszonyítva, az említett összbenyomás szempontjából nem elég markáns eltéréseket – amelyek akár meg is haladhatják a csupán jelentéktelennek minősülő részleteket – figyelmen kívül hagyva, azonban az eltérő összbenyomás keltéséhez kellőképpen markáns eltéréseket figyelembe véve (lásd: 2013. november 7-i Budziewska kontra OHIM – Puma [Ugró nagymacska] ítélet, T-666/11, nem tették közzé, EU:T:2013:584, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

48 A formatervezési mintának a már meglévő többi mintához viszonyított egyéni jellege megítélésekor figyelembe kell venni annak a terméknek a jellegét, amelyre a mintát alkalmazzák, illetve amelyben a minta megtestesül, különös tekintettel a termék szerinti iparág sajátosságaira (lásd a 6/2002 rendelet (14) preambulumbekezdését), a technika állásának esetleges telítettségét, amely, noha nem tekinthető a szerző alkotói szabadságát korlátozó tényezőnek, alkalmas lehet arra, hogy fogékonyabbá tegye a tájékozott használót az összehasonlított minták közötti különbségeket, valamint a szóban forgó áru használatának módját és különösen az ennek alkalmával rendszerint rajta végzett műveleteket illetően (lásd: 2013. november 7-i Ugró nagymacska ítélet, T-666/11, nem tették közzé, EU:T:2013:584, 31. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

49 Mivel a felperes a már meglévő minták köréből a korábbi formatervezési mintát választotta, egyfelől az utóbbi által keltett összbenyomást, másfelől pedig a vitatott formatervezési minta által keltett összbenyomást össze kell hasonlítani (lásd ebben az értelemben: 2010. június 22-i Shenzhen Taiden kontra OHIM – Bosch Security Systems [Távközlési berendezés] ítélet, T-153/08, EU:T:2010:248, 23. és 24. pont).

50 Elsőként meg kell állapítani, hogy a felperes nem hivatkozhat megalapozottan arra, hogy az a tény, hogy a szóban forgó formatervezési minták több közös elemet tartalmaznak és általában nagyon hasonló formával rendelkeznek, lehetővé teszi annak megállapítását, hogy a vitatott formatervezési minta a korábbi formatervezési mintához képest „déjà vu” általános benyomását keltheti.

51 Amint ugyanis arra a fellebbezési tanács helyesen rámutatott, míg a vitatott formatervezési mintában az alapvetően szögletes vonalak dominálnak, a korábbi formatervezési minta az íves vonalakat részesíti előnyben. A szóban forgó formatervezési minták tehát a tájékozott használó felé, akit az érintett áruk formatervezése és esztétikai megjelenése vonatkozásában ébernek és különösen fogékonynak kell tekinteni, ellentétes benyomásokat közvetítenek.

52 Egyébiránt emlékeztetni kell arra, hogy nem kizárt, hogy a formatervezési minták összehasonlításakor az általuk külön-külön keltett benyomásban az érintett áruk vagy azok részeinek egyes jellemzői dominálnak. Annak meghatározásához azonban, hogy egy adott jellemző domináns-e egy áru vagy annak egy része vonatkozásában, értékelni kell annak többé vagy kevésbé erőteljes hatását, hogy a szóban forgó áru vagy rész különböző jellemzői befolyásolják-e ezen áru vagy rész megjelenését (lásd ebben az értelemben: 2013. október 25-i Merlin és társai kontra OHIM – Dusyma [Játékok] ítélet, T-231/10, nem tették közzé, EU:T:2013:560, 36. pont).

53 A felperes egyes formai jellemzőkre hivatkozik a korábbi formatervezési minta olyan megkülönböztető jellemzőiként, amelyeken a szóban forgó formatervezési minták hasonlósága alapul. A hátsó áramvonalas burkolat és a nyereg alatti rész közötti X formáról, a nyereg alatti rész és az első idom közötti fordított Ω formáról és az első idom nyíl formájáról van szó, amelyeket a Tribunale di Torino (torinói bíróság, Olaszország) a beavatkozó fél és a felperes közötti jogvitában 2017. április 6-án meghozott 1900/2017 számú ítéletében (a továbbiakban: a torinói bíróság ítélete), amelyet a Corte d’appello di Torino (torinói fellebbviteli bíróság, Olaszország) 2018. december 12-én meghozott 677/2019 számú ítéletében (a továbbiakban: a torinói fellebbviteli bíróság ítélete) helybenhagyott, a karosszéria csepp formájával is kiegészített. Meg kell azonban jegyezni, hogy a felperes nem bizonyította sem azt, hogy a tájékozott használó ténylegesen felismeri, hogy e jellemzők a korábbi formatervezési minta megjelenésében dominánsak, sem azt, hogy e jellemzők a vitatott formatervezési mintában is megtalálhatók, és annak megjelenésére ahhoz hasonló hatást gyakorolnak, mint amelyet a korábbi formatervezési mintára gyakoroltak.

54 Végül meg kell jegyezni, hogy hatástalanok a felperes azon érvei, amelyek szerint egyrészt a szóban forgó formatervezési minták közös elemei a Vespa robogó más változataiban is megtalálhatók annak a felperes általi, az 1945–46 években történő megalkotása és első forgalomba hozatala óta, másrészt hatástalan, hogy a „Vespa S” robogó modell többek között négyzet alakú fényszórót és négyszögletes elemeket is magában foglal. Ezek az érvek ugyanis a fenti 38. és 49. pontban kifejtett okok miatt egyáltalán nincsenek hatással a vitatott formatervezési minta egyéni jellegének vizsgálatára, amelyet kizárólag azon korábbi formatervezési mintával összefüggésben kell értékelni, amelyet a felperes a már meglévő minták közül a megsemmisítési kérelem alátámasztásául kiválasztott.

55 Másodszor a felperes arra alapított érvét illetően, hogy a fellebbezési tanács által megállapított különbségek alapvetően csekély jelentőségű részleteket érintenek, rá kell mutatni, hogy a különbségek akkor jelentéktelenek az ütköző formatervezési minták által keltett összbenyomás szempontjából, ha nem elég markánsak ahhoz, hogy a szóban forgó árukat a tájékozott használó képzetében megkülönböztethetővé tegyék, vagy hogy ellensúlyozzák az említett formatervezési minták közötti

hasonlóságokat (lásd ebben az értelemben: 2013. november 21-i El Hogar Perfecto del Siglo XXI kontra OHIM – Wenf International Advisers [Dugóhúzó] ítélet, T-337/12, EU:T:2013:601, 49–54. pont).

56 Márpedig a felperes nem hivatkozhat hasznosan arra, hogy a fellebbezési tanács által megállapított különbségek irrelevánsak egy elméleti vizsgálat keretében, és még kevésbé döntő jelentőségűek a szóban forgó formatervezési minták „való életben végzett vizsgálata” során, mivel a tájékozott használó a robogó használata esetén azt 45° és 60° közötti szögben látja.

57 Elsőként ugyanis, a felperes állításával ellentétben a szóban forgó formatervezési minták megjelenéséről a tájékozott használó képzetében kialakuló kép értékelése során nem kell túlnyomó jelentőséget tulajdonítani az azon áruk használata során elfoglalt nézőpontnak, amelyekben a formatervezési minták megtestesülnek, mivel a tájékozott használó az érintett áruk megvásárlására és használatára vonatkozó döntését azok formatervezésére is alapítja (lásd ebben az értelemben: 2015. május 21-i Senz Technologies kontra OHIM – Impliva [Esernyők] ítélet, T-22/13 és T-23/13, EU:T:2015:310, nem tették közzé, 97. pont).

58 Másodszor, a szóban forgó formatervezési minták elölnézetének, oldalnézetének és hátsó nézetének részletes összehasonlítását követően a fellebbezési tanács helyesen mutatott rá, hogy azok számos és jelentős eltérést mutatnak, amelyek nem kerülik el a tájékozott használó figyelmét, aki – ahogyan az a fenti 43. pontban már megállapításra került – tisztában van az érintett ágazatban létező különféle formatervezési mintákkal, és bizonyos fokú ismeretekkel rendelkezik azokról az elemekről, amelyeket e formatervezési minták rendszerint tartalmaznak, továbbá az érintett áruk iránti érdeklődése miatt olyan használónak tekinthető, aki rendkívüli éberséggel rendelkezik, és egyben különösen figyelmes és fogékony az érintett áruk formatervezése és esztétikai megjelenése tekintetében.

59 Harmadszor, az ítélkezési gyakorlatnak megfelelően, minél korlátozottabb alkotói szabadsággal rendelkezik a szerző a formatervezési minta kialakításakor, annál inkább alkalmasak az ütköző minták közötti több apró eltérések arra, hogy a tájékozott használóban eltérő összbenyomást keltsenek. Ezzel szemben minél nagyobb alkotói szabadsággal rendelkezik a szerző a minta kialakításakor, annál kevésbé alkalmasak az ütköző minták közötti apró eltérések arra, hogy a tájékozott használóban eltérő összbenyomást keltsenek (lásd ebben az értelemben: 2017. július 18-i Chanel kontra EUIPO – Jing Zhou és Golden Rose 999 [Díszítés] ítélet, T-57/16, EU:T:2017:517, 30. pont). Ebben az esetben azonban a szóban forgó formatervezési minták között számos jelentős különbség áll fenn, amelyekre a megtámadott határozat 44–47. pontjában a fellebbezési tanács rámutatott, és amelyek azon elemeket is érintik, amelyekben az alkotói szabadság megnyilvánulhat, ezért az alkotói szabadságfok, amely legalább közepesnek tekinthető, nem lehet feltétele az egyes említett formatervezési minták által keltett összbenyomásra vonatkozó következtetésnek.

60 A fényszóróval, az első idommal, az első idomon látható központi elemmel, a levegőbeömlő nyílással vagy a kürt védőrácsával, az irányjelző-berendezésekkel és a sárvédő alsó részének profiljával kapcsolatos különbségek valóban erősítik a vitatott formatervezési minta szögletes jellegét az ívesebb megjelenéssel jellemezhető korábbi formatervezési mintához képest. Hasonlóképpen, a hátsó áramvonalas burkolat formája, amely a korábbi formatervezési mintában egy egyértelműen csúcsban végződő félkör, a vitatott formatervezési mintában pedig szigorúan geometrikus, megerősíti ezt a képzetet. Egyébiránt az áramvonalas burkolat, amely a vitatott formatervezési mintában a kereket a korábbi formatervezési mintától eltérően teljesen fedetlenül hagyja, a fényszórók konstrukciója és elhelyezkedése, amelyek alapvetően azonos méretűek, egy egészet képeznek, és a vitatott formatervezési mintában a karosszéria alsó peremén helyezkednek el, míg a korábbi formatervezési mintában egyértelműen különböző méretűek, elkülönülnek és eltérő pozíciókban helyezkednek el, az utaskapaszkodó formája, amely a vitatott formatervezési mintában függőleges, a korábbi formatervezési mintában pedig alapvetően vízszintes, szintén olyan jelentős különbségek, amelyek befolyásolják a szóban forgó formatervezési minták által keltett összbenyomást.

61 Ebből következik, hogy azok a különbségek, amelyeket a fellebbezési tanács a szóban forgó formatervezési minták között helyesen állapított meg, és azokra az elemekre is vonatkoznak, amelyekre a felperes a korábbi formatervezési minta megkülönböztető jellemzőiként hivatkozik, a tájékozott használó számára észlelhetőek, és befolyásolják azt az összbenyomást, amelyet a szóban forgó formatervezési minták a használóban keltenek, függetlenül attól a nézőponttól, amelyből a tájékozott használó az említett formatervezési mintákat megfigyeli.

62 Harmadszor, anélkül hogy a megtámadott határozat téves indokolására alapított önálló jogalapot hozna fel, a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács nem indokolta megfelelően azokat az okokat, amelyek miatt eltért a törlési osztály által korábban tett ténymegállapításoktól. Ennek az érvnek nem lehet helyt adni. A fellebbezési tanács ugyanis, amelyet a törlési osztály által tett ténymegállapítások nem kötnek, a jogilag megkövetelt módon kifejtette a fenti 58–61. pontban előadott azon indokokat, amelyek miatt a kereset érdemi vizsgálatát követően és a szóban forgó formatervezési minták közötti különbségek objektív technikai értékelése eredményeként a törlési osztály által levont következtetésektől eltérő következtetésekre jutott.

63 A fentiek összességéből az következik, hogy a fellebbezési tanács nem követett el értékelési hibát annak a megtámadott határozat 49. és 51. pontjában való megállapításával, hogy a vitatott formatervezési minta és a korábbi formatervezési minta a tájékozott használóra eltérő összbenyomást tesz, és annak kimondásával, hogy a vitatott formatervezési minta a korábbi formatervezési mintával összehasonlítva nem rendelkezik a 6/2002 rendelet 6. cikke értelmében vett egyéni jelleggel.

64 Ebből következik, hogy az első jogalapot el kell utasítani.

A második, a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának megsértésére alapított jogalapról

65 Második jogalapjának alátámasztására a felperes a vitatott formatervezési minta oltalmának a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja értelmében vett semmisségére hivatkozik, mivel abban olyan korábbi, megkülönböztetésre alkalmas megjelölést használnak, amelynek ő a jogosultja.

66 Emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja úgy rendelkezik, hogy a formatervezési mintát akkor lehet megsemmisíteni, ha egy későbbi formatervezési mintában megkülönböztetésre alkalmas megjelölést használnak, és az arra vonatkozó uniós vagy tagállami jog a megjelölés jogosultját felhatalmazza az ilyen használat megtiltására.

67 Az ítélkezési gyakorlat értelmében a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontjában foglalt megsemmisítési okra alapított, közösségi formatervezési minta megsemmisítésére irányuló kérelem csak akkor lehet sikeres, ha megállapítást nyer, hogy az érintett vásárlóközönség szerint a kérelemmel érintett közösségi formatervezési mintában a megsemmisítési kérelem alátámasztásául hivatkozott, megkülönböztetésre alkalmas megjelölést használták (2010. május 12-i Beifa Group kontra OHIM – Schwan-Stabilo Schwanhäußer [Íróeszköz] ítélet, T-148/08, EU:T:2010:190, 105. pont). E megsemmisítési ok vizsgálatának azon kell alapulnia, hogyan érzékeli az érintett vásárlóközönség az ezen megsemmisítési ok alátámasztásául hivatkozott, megkülönböztetésre alkalmas megjelölést, valamint azon, hogy milyen összbenyomás alakul ki az érintett vásárlóközönségben erről a megjelölésről (2010. május 12-i ítélet, Íróeszköz ítélet, T-148/08, EU:T:2010:190, EU:T:2010:190, 120. pont).

68 Amint azt a felperes a tárgyaláson is megerősítette, a felperes által az e jogalap alátámasztása érdekében hivatkozott megjelölés a korábbi védjegy, amelyet a robogónak a korábbi formatervezési mintával szintén védett térbeli alakja alkot, amelyet Olaszországban 2005 óta elismernek és használnak, anélkül azonban, hogy azt a megtámadott határozat elfogadásának időpontjáig lajstromozták volna.

69 A Codice della proprietà industriale (ipari tulajdonról szóló olasz törvénykönyv) 2. cikke értelmében az ipari tulajdonjogokat a törvényben meghatározott szabályok szerint lehet megszerezni, és a lajstromozott védjegyektől eltérő megkülönböztető megjelölések akkor részesülhetnek oltalomban, ha az e célból meghatározott jogi feltételek teljesülnek. A releváns olasz jog és ítélkezési gyakorlat szerint egy korábbi lajstromozatlan nemzeti védjegy oltalom alatt áll, amennyiben a lajstromozott védjegyre jellemző újdonság és eredetiség jellemzőivel rendelkezik. Ha az közismert korábbi használat tárgyát képezte, amely alatt e használatnak az érintett vásárlóközönség általi tényleges ismeretét kell érteni, a szóban forgó korábbi védjegy megakadályozza valamely azzal azonos vagy ahhoz hasonló későbbi megjelölés lajstromozását, vagy adott esetben az utóbbi lajstromozásának törlését eredményezi.

70 Ami a felperes arra alapított kifogását illeti, hogy a fellebbezési tanács határozatában az alkalmazandó rendelkezések személyes értelmezésére és a felperes által benyújtott bizonyítékok szubjektív értékelésére támaszkodott, rá kell mutatni, hogy ennek az érvnek nem lehet helyt adni. A fellebbezési tanács ugyanis megvizsgálta, hogy a vitatott formatervezési minta bejelentésének napján a korábbi védjegyet úgy használták-e, hogy az az olasz nyilvánosság számára oly módon váljon ismertté, hogy arra az olasz jog és az ítélkezési gyakorlat alapján, az 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának alkalmazása céljából érvényesen hivatkozni lehessen.

71 A fellebbezési tanács a vizsgálata során figyelembe vette a felperes által előterjesztett bizonyítékokat. Egyrészt helyesen zárta ki elsőként az értékesítésre és a piaci részesedésre vonatkozó adatok, valamint a felperes reklámtevékenységére vonatkozó információk relevanciáját, mivel azok nem kizárólag a korábbi védjegyre vonatkoznak, másodsorban pedig az értékesítési igazolások relevanciáját, amelyek nem határozták meg kellő pontossággal, hogy az utóbbiak kizárólag Olaszországra vonatkoznak-e, arra a területre, amelyen a korábbi védjegy állítólag oltalomban részesül.

72 A fellebbezési tanács másrészt megvizsgálta a felperes által azon körülmény bizonyítása érdekében benyújtott közvélemény-kutatási adatokat, hogy a korábbi védjegyet az érintett olasz vásárlóközönség ténylegesen ismerte, és hogy különösen az oltalmi körébe tartozó térbeli robogóformát a felperesnek tulajdonították, valamint hogy az a használata révén megkülönböztető képességet szerzett.

73 Ami a beavatkozó fél arra alapított kifogását illeti, hogy a felperes nem hivatkozhat érvényesen a korábbi védjegyre a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának alkalmazása érdekében, meg kell jegyezni, hogy a torinói bíróságnak a torinói fellebbviteli bíróság ítéletével helybenhagyott ítélete elismerte a korábbi védjegy létezését és érvényességét. Ez a megállapítás azonban még nem jogerős, ahogyan azt a beavatkozó fél a Bíróság kérdésére adott 2019. május 16-i válaszában jelzi.

74 Következésképpen, függetlenül attól, hogy a korábbi védjegyre érvényesen lehet-e hivatkozni az olasz jog alapján a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának alkalmazása céljából, meg kell vizsgálni, hogy a fellebbezési tanács jogosan utasította-e el ezen rendelkezés alapján a vitatott formatervezési minta megsemmisítése iránti kérelmet annak megállapítását követően, hogy a korábbi védjegyet nem használták a vitatott formatervezési mintában, és hogy az érintett vásárlóközönség képzetében nem állt fenn a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta összetévesztésének veszélye.

Az érintett vásárlóközönségről

75 A vitatott formatervezési minta és a korábbi védjegy ütközésének elemzése során az átlagfogyasztót kell figyelembe venni, aki a korábbi védjeggyel érintett áruk, azaz a „segédmotoros kerékpárok, motorkerékpárok” kategória alkategóriáját alkotó „robogók” iránt érdeklődő érintett vásárlóközönség körébe tartozó, feltételezetten szokásosan tájékozott, észszerűen figyelmes és körültekintő fogyasztó, ahogyan az a megtámadott határozatból és a felek által a tárgyaláson tett állításokból kitűnik.

76 Tekintettel kell lenni arra is, hogy az átlagfogyasztó figyelme a kérdéses áruk vagy szolgáltatások kategóriájától függően változó lehet (1999. június 22-i Lloyd Schuhfabrik Meyer ítélet, C-342/97, EU:C:1999:323, 26. pont).

77 A jelen ügyben, mivel a robogók viszonylag költséges tartós fogyasztási cikkek, az átlagfogyasztó magas szintű figyelmet tanúsít, ahogyan azt a megtámadott határozat 75. pontjában a fellebbezési tanács megállapította.

78 Ebből következik, hogy a fenti 75. és 77. pontban meghatározott, esztétikai megfontolások alapján is döntő átlagfogyasztóra tekintettel kell megvizsgálni, hogy a korábbi védjegyet nem használták a vitatott formatervezési mintában, és hogy az érintett vásárlóközönség képzetében nem állt fenn a korábbi védjegy és a vitatott formatervezési minta összetévesztésének veszélye.

A korábbi védjegynek a vitatott formatervezési mintában történő használatáról és az összetéveszthetőségnek az érintett vásárlóközönség képzetében való fennállásáról

79 Először is, amennyiben a fenti 68. pontban említettek szerint a felperes azt a jogot, amely alapján a megtámadott formatervezési minta megsemmisítését a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerint kérte, a korábbi védjegyre korlátozta, a korábbi védjeggyel közös elemeknek a 2005. évnél korábbi „Vespa” robogókban való esetleges jelenléte nem releváns annak értékelése szempontjából, hogy a korábbi védjegyet használták-e a vitatott formatervezési mintában a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja értelmében, ahogyan arra a fellebbezési tanács helyesen rámutatott.

80 Másodszor, azon elemek vonatkozásában, amelyeket a felperes a korábbi védjeggyel védett térbeli robogóforma azon megkülönböztető jellemzőiként említ, amelyeket a vitatott formatervezési mintában jogosulatlanul ábrázoltak, azaz a hátsó áramvonalas burkolat és a nyereg alatti rész közötti X forma, a nyereg alatti rész és az első idom közötti fordított Ω forma, és az első idom nyíl formája vonatkozásában, amelyeket a torinói bíróság ítélete kiegészített a karosszéria csepp formájával, rá kell mutatni, hogy annak értékelése, hogy e jellemzőket esetlegesen használták-e a vitatott formatervezési mintában, az utóbbi által védett forma és a korábbi védjegy közötti összehasonlítást teszi szükségessé.

81 Márpedig ahogyan arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 84–86. pontjában rámutatott, az átlagfogyasztó, aki nem kiterjedt műszaki ismerettel rendelkező szakember, és aki a korábbi védjeggyel védett térbeli robogóformát és a vitatott formatervezési minta formáját szemléli, nem képes spontán módon sem az áramvonalas burkolat és a nyereg alatti rész közötti X formát, sem a nyereg és az első idom közötti Ω formát felismerni, továbbá nem észleli automatikusan az első idom nyíl formáját még akkor sem, ha magas szintű figyelmet tanúsít. A karosszéria kapcsán inkább a korábbi védjegyben szereplő karosszéria elnyújtottabb alakjától való eltérést veszi észre ott, ahol a vitatott formatervezési mintában szereplő karosszéria alakja inkább félkörhöz hasonló.

82 Általánosabban, függetlenül attól, hogy az érintett vásárlóközönség a korábbi védjegy megkülönböztető jellemzőiként ismeri-e fel a felperes által hivatkozott, a fenti 81. pontban említett elemeket, a magas szintű figyelmet tanúsító átlagfogyasztó a korábbi védjegy oltalma alatt álló robogó térbeli formájára jellemző stílust, vonalvezetést és megjelenést vizuális szempontból a vitatott formatervezési minta stílusától, vonalvezetésétől és megjelenésétől eltérőként érzékeli.

83 Ezért jóvá kell hagyni a fellebbezési tanács azon megállapítását, hogy a korábbi védjegy formáinak megjelenése és a vitatott formatervezési minta formáinak megjelenése között különbségek állnak fenn. Ezek a különbségek azokat az elemeket is érintik, amelyekre a felperes a korábbi védjegy megkülönböztető jellemzőiként hivatkozik.

84 Az ilyen vizuális különbségek ellensúlyozása érdekében a felperes nem hivatkozhat érvényesen sem a korábbi védjegy árujegyzékébe tartozó áruk és a vitatott formatervezési minta által érintett termékek azonosságára, sem a korábbi védjegy oltalma alatt álló térbeli robogóformának az említett termékek vonatkozásában az olasz piacon történő, az általa benyújtott közvéleménykutatással tanúsított közismert használatára.

85 Ahogyan a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 87. pontjában megjegyezte, a felperes állításával ellentétben az említett közvélemény-kutatásból eredő információk nem teszik lehetővé annak megállapítását, hogy az érintett vásárlóközönség konkrétan összekapcsolja-e képzettársítás útján a korábbi védjeggyel védett térbeli robogóformát a vitatott formatervezési mintával, és ily módon annak bizonyítását, hogy a korábbi védjegyet a vitatott formatervezési mintában használták.

86 Harmadszor rá kell mutatni, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének e) pontja nemcsak akkor alkalmazandó, ha a megsemmisítési kérelemben hivatkozott megjelöléssel azonos megjelölést, hanem akkor is, ha ahhoz hasonló megjelölést használnak (2010. május 12-i Íróeszköz ítélet, T-148/08, EU:T:2010:190, 52. pont; 2015. szeptember 9-i Dairek Attoumi kontra OHIM – Diesel [DIESEL] ítélet, T-278/14, nem tették közzé, EU:T:2015:606, 85. pont), ha megállapítható, hogy az érintett vásárlóközönség képzetében fennáll az említett megjelölések összetévesztésének veszélye (2010. május 12-i Íróeszköz ítélet, T-148/08, EU:T:2010:190, 54. pont).

87 Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget okozhatja az, ha a közönség azt hiheti, hogy a szóban forgó áruk vagy szolgáltatások ugyanattól a vállalkozástól vagy gazdaságilag egymással kapcsolatban álló vállalkozásoktól származnak. Ugyanezen ítélkezési gyakorlat szerint az összetéveszthetőséget átfogóan kell értékelni az alapján, hogy az érintett vásárlóközönség milyen képet alkot a megjelölésekről és a szóban forgó árukról vagy szolgáltatásokról, és figyelembe kell venni valamennyi, az adott ügyre jellemző tényezőt, különösen a megjelölések és a megjelölt áruk vagy szolgáltatások hasonlósága közötti kölcsönös függőséget (lásd: 2013. április 25-i Chen kontra OHIM – AM Denmark [Takarítóeszköz] ítélet, T-55/12, nem tették közzé, EU:T:2013:219, 44. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

88 Amennyiben megállapítást nyer, hogy az érintett vásárlóközönség nem érzékeli, hogy a megsemmisítési kérelemben szereplő közösségi formatervezési mintában a megsemmisítési kérelem alátámasztásául hivatkozott, megkülönböztetésre alkalmas megjelölést használták, az összetévesztés bármely veszélye nyilvánvalóan kizárható (lásd ebben az értelemben: 2010. május 12-i Íróeszköz ítélet, T-148/08, EU:T:2010:190, 106. pont).

89 A torinói bíróság ítéletében a nemzeti bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a vitatott formatervezési minta a korábbi védjegyhez képest jelentős esztétikai különbségeket hordoz, amelyek a vitatott modell megkülönböztető jegyeit is érintik, és amelyek alkalmasak arra, hogy kizárják az összetéveszthetőség kockázatát az érintett nyilvánosság képzetében, és ezért a korábbi védjegynek a vitatott formatervezési minta általi bitorlására vonatkozó állítást el kell utasítani. A torinói bíróság ítéletében foglalt fenti megállapításokat a felperes és a beavatkozó fél nem vitatta, ezért azok jogerőre emelkedtek, ahogyan azt a torinói fellebbviteli bíróság ítélete kimondta, és ahogyan azt a felek a Törvényszék kérdésére adott válaszukban megerősítették.

90 A fentiek összességéből az következik, hogy egyrészt a korábbi védjegy által keltett, a vitatott formatervezési minta által gyakorolttól eltérő vizuális összbenyomás miatt, másrészt pedig azon jelentőség miatt, amelyet a magas szintű figyelmet tanúsító átlagfogyasztó a döntése során az esztétikai megjelenésnek tulajdonít, kizárja azt, hogy a vitatott formatervezési mintában az érintett áruk azonossága ellenére a korábbi védjegyet használják.

91 Következésképpen a fellebbezési tanács nem követett el értékelési hibát annak a megtámadott határozat 73. és 88. pontjában történő megállapításával, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése e) pontjának alkalmazása szempontjából nem áll fenn az összetévesztés veszélye a releváns vásárlóközönség képzetében, a gondolati képzettársítás (asszociáció) veszélyét is beleértve.

92 Ezért a második fellebbezési jogalapot el kell utasítani.

A harmadik, a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának megsértésére alapított jogalapról

93 A harmadik jogalapja keretében a felperes lényegében azt állítja, hogy a vitatott formatervezési mintát a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontja alapján is meg kell semmisíteni az olasz és a francia szerzői jogszabályok és elvek alkalmazásával.

94 Az olasz szerzői jog, azaz az 1941. április 22-i legge n. 633 – Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio (a szerzői és szomszédos jogokról szóló 633. sz. törvény; a GURI 1941. július 16-i 166. száma) módosított változatának oltalma alatt álló valamely szellemi alkotás állítólagos használatát illetően a felperes keresetlevelében a „Vespa formájára" vagy a „Vespára" utal. A felperes arra hivatkozik, hogy a „Vespa" művészeti és kreatív magja, amelyet a fenti 10. és 53. pontban említett jellemzők alkotnak, 1945-ből és 1946-ból származik, és hogy ez a kreatív lényegi tartalom az olasz szerzői jog oltalma alatt áll anélkül, hogy a különböző Vespa segédmotoros kerékpár modellek között különbséget lehetne tenni, ahogyan azt a torinói bíróság ítélete elismerte. Ugyanis e jellemzőknek köszönhetően, amelyek az első modell létrehozása és a felperes általi első forgalomba hozatala óta lényegében változatlanok maradtak, a Vespa ikonná, az olasz szokások és művészi formatervezés szimbólumává vált. A tárgyaláson a felperes kifejtette, hogy a korábbi formatervezési minta tartalmazza az eredeti Vespa művészi és kreatív magját, azaz a fent említett formai jellemzőket.

95 A francia szerzői jog oltalma alatt álló valamely szellemi alkotás állítólagos használatát illetően a felperes a tribunal de grande instance de Paris (párizsi elsőfokú bíróság, Franciaország) 2013. február 7-én hozott ítéletére hivatkozik, amely azt is elismerte, hogy a „Vespa" – és különösen az, amely megfelel korábbi formatervezési mintának – teljesíti a szellemi tulajdonról szóló francia törvénykönyv L 111-1. cikkének alkalmazásával összhangban a francia szerzői jogi védelem feltételeit különös átfogó megjelenésére és sajátos formájára tekintettel, amelyre a „lekerekített, nőies és »retró« jelleg" jellemző, és amely magán hordozza a szerzője esztétikai döntéseinek és személyiségének nyomait.

96 Az EUIPO és a beavatkozó fél vitatja a felperes valamennyi érvét.

97 Először is emlékeztetni kell arra, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának megfelelően valamely közösségi formatervezésiminta-oltalmat meg lehet megsemmisíteni, ha a formatervezési minta valamely tagállam szerzői joga alapján oltalom alatt álló művet jogosulatlanul használ. Ekként erre az oltalomra a szerzői jog jogosultja akkor hivatkozhat, ha az oltalmat biztosító tagállami jog értelmében megtilthatja a szóban forgó formatervezési minta említett használatát (lásd ebben az értelemben: 2013. június 6-i Óraszámlapok ítélet, T-68/11, EU:T:2013:298, 79. pont).

98 Ezt követően az ítélkezési gyakorlat szerint a felperesnek, aki a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett megsemmisítési okra hivatkozik, annak alátámasztására alkalmas bizonyítékot kell szolgáltatnia, hogy a vitatott formatervezési minta az érintett tagállam szerzői joga alapján oltalom alatt álló mű jogosulatlanul használatát valósítja meg (2014. július 17-i végzés, Kastenzolz kontra OHIM ítélet, C-435/13 P, nem tették közzé, EU:C:2014:2124, 55. pont).

99 Végül a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának és (3) bekezdésének, valamint a 2245/2002 rendelet 28. cikke (1) bekezdése b) pontja iii. alpontjának együttes értelmezéséből az következik, hogy először is a formatervezésiminta-oltalmat akkor lehet megsemmisíteni, ha a formatervezési minta

valamely tagállam szerzői joga alapján oltalom alatt álló művet jogosulatlan használ, másodszor hogy ezt a megsemmisítést csak a szerzői jog jogosultja kérheti, harmadszor pedig hogy ennek a kérelemnek tartalmaznia kell az alapjául szolgáló, oltalom alatt álló művet azonosító ábrázolást és adatokat, valamint azokat az adatokat, amelyek igazolják, hogy a megsemmisítési kérelem benyújtója a szerzői jog jogosultja (2013. október 23-i Viejo Valle kontra OHIM – Établissements Coquet [Csíkozott csésze és csészealj] ítélet T-566/11 és T-567/11, EU:T:2013:549, 47. pont).

100 Először is meg kell határozni azt a mintát, amelyre a felperes a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának alkalmazása érdekében hivatkozik, és amelyet – bár az olasz és a francia szerzői jog oltalma alatt áll – a vitatott formatervezési mintában jogosulatlanul használnak.

101 E tekintetben egyrészről a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 99. pontjában megállapította, hogy a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdése f) pontjának alkalmazása céljából a felperes által kellő pontossággal megjelölt egyetlen mű a korábbi formatervezési mintának megfelelő mű volt, mivel azon mű, amelynek vonatkozásában a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontjában említett megsemmisítési okra lehet hivatkozni, nem lehet egy termék stilizált változatainak több évtizeden keresztül felhalmozódott összessége. Másrészt a fellebbezési tanács a korábbi formatervezési mintának megfelelő műnek kreatív és művészi értéket tulajdonított a torinói bíróság 2013. február 7-i ítéletének következtetéseire támaszkodva, amely ítélet a párizsi elsőfokú bíróság ítéletére hivatkozott. Ezek az ítéletek az olasz és a francia szerzői jog alapján elismerték a korábbi formatervezési mintának megfelelő robogómodell védelem alatt álló mű jellegét.

102 Ezeket a megállapításokat érvényesnek kell tekinteni, mivel követik azt az elvet, amely szerint a szerzői jog a gondolatok kifejezését, nem pedig magukat a gondolatokat védi. A korábbi formatervezési minta ugyanis magában foglalja az eredeti „Vespa” lényegét, azaz a fenti 10. és 53. pontban felidézett formai jellemzőket, és e művészi és kreatív mag konkrét kifejezéseként részesülhet az olasz szerzői jog alapján védelemben. Hasonlóképpen, a korábbi formatervezési minta sajátos átfogó megjelenéssel és különös, „lekerekített, nőies és »retró« jelleggel” bíró formával rendelkezik, amelyek a francia szerzői jog alapján oltalom alatt állhatnak.

103 Másodszor, meg kell vizsgálni, hogy megvalósul-e az olasz és a francia szerzői jog alapján oltalom alatt álló műnek minősülő korábbi formatervezési mintának a vitatott formatervezési mintában történő, a 6/2002 rendelet 25. cikke (1) bekezdésének f) pontja értelmében vett „jogosulatlan használata”.

104 Márpedig az olasz szerzői jog alapján nem állapítható meg a fenti 10. és 53. pontban említett formai jellemzők által képezett művészi és kreatív magnak a vitatott formatervezési mintában történő használata. A hátsó áramvonalas burkolat és a nyereg alatti rész közötti, valamint a nyereg alatti rész és az első idom közötti részen a vitatott formatervezési minta inkább szögletesnek tűnő vonalvezetést mutat. A csúcsos első idom a sárvédőig inkább „nyakkendő”, mint nyíl alakú. A karosszériát illetően, a korábbi formatervezési mintában szereplő karosszéria csepp formájával ellentétben a vitatott formatervezési mintában szereplő karosszéria formája nem elnyújtott.

105 A korábbi formatervezési minta sajátos átfogó megjelenése, valamint a „lekerekített, nőies és »retró« jelleggel” bíró különös forma sem található meg a vitatott formatervezési mintában, amelyet egyenes és szögletes vonalak jellemeznek, és ezért a korábbi formatervezési mintának megfelelő mű és a vitatott formatervezési minta által keltett benyomások eltérőek, ahogyan arra a fellebbezési tanács a megtámadott határozat 114. pontjában rámutatott.

106 A fenti megfontolások összességéből az következik, hogy a fellebbezési tanács nem követett el értékelési hibát annak a megtámadott határozat 115. pontjában a rendelkezésére álló információk alapján történő megállapításával, hogy a korábbi formatervezési mintának megfelelő, olasz és francia szerzői jog által védett robogómintát nem használták jogosulatlanul a vitatott formatervezési mintában.

107 Ebből következik, hogy a harmadik jogalapot el kell utasítani.

108 Mivel a felperes valamennyi jogalapja tekintetében pervesztes lett, a jelen keresetet el kell utasítani.

A költségekről

109 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte.

110 Mivel a felperes pervesztes lett, az EUIPO és a beavatkozó fél kérelmének megfelelően őt kell kötelezni a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (hatodik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Törvényszék a Piaggio & C. SpA-t kötelezi a költségek viselésére.

Berardis Papasavvas Spineanu-Matei

Kihirdetve Luxembourgban, a 2019. szeptember 24-i nyilvános ülésen.

Aláírások